

ТКАЧЕНКО Іван Савелійович (08. 11. 1912, с. Мануйлівка Кременчуцького пов. Полтавської губ., нині Верхня Мануйлівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл. — 20. 06. 1992, м. Коростень Житомирської обл.) — художник порцеляни, аквареліст і живописець. Учасник 2-ї світової війни. Закінчив керамічне відділення Одеського художнього училища (1948; викладач [М. Жук](#)). Працював художником в художній лабораторії Коростенського фарфорового заводу (1948—85). Брав участь у всеукраїнських та всесоюзних мистецьких виставках від 1950. Персональна — 1973. Порцеляна Т. — унікальний свідок історії країни 20 ст. Основна тематика — події 2-ї світової війни, герої війни та праці, Г. Сковорода, Т. Шевченко, Леся Українка, М. Гоголь, Б. Хмельницький, С. Корольов тощо. Створював сервізи, вази, декоративні тарелі, сувеніри, ікони. Деякі роботи зберігаються в Національному музеї українського народного декоративного мистецтва (Київ), Державному музеї Т. Шевченка (м. Канів), Канівському музеї народного декоративного мистецтва (обидва —

Черкаська обл.), Львівському літературно-меморіальному музеї І. Франка, Одеському художньому музеї, Житомирському та Коростенському краєзнавчих музеях, Літературно-меморіальному музеї Лесі Українки (м. Звягель Житомирської обл.), Мануйлівському літературно-краєзнавчому музеї, Меморіальному музеї космонавтики (Москва), Музеї-садибі Л. Толстого «Ясна Поляна» (Тульська обл.), Геленджицькому історико-краєзнавчому музеї (Краснодарський край; обидва — РФ).

Основні твори

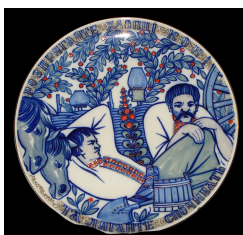
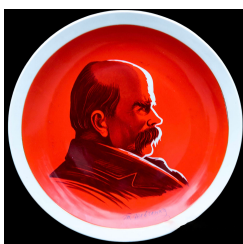
сервізи — «Перемога» (1948), «Волго-Донський канал» (1953), «Коростень» (1973); вази — «Урожай» (1950), «Буревісник» (1957), «С. Корольов» (1977); декоративні тарелі — «Подвиг А. Усенова 7. 12. 1943 р.» (1949), «Схема повітряного бою і таран льотчика Полякова в районі м. Коростень», «Т. Шевченко — співець України» (обидва — 1950), «М. Гоголь» (1952), «Дівчина з соняшником» (1960), «Т. Шевченко» (1961), «Думи про Дніпро» (1963), «Караюсь, мучусь, але не каюсь» (1964), «Великі звершення» (1966), «Леся Українка» (1970, 1971), «Українські мотиви» (1971), «Лісова пісня» (1971, 1981), «Григорій Сковорода» (1972); живопис і графіка — альбом малюнків «У боях за Вітчизну» (1941—45), «Освенцим — табір смерті» (1945).

Рекомендована література

1. Ханко В. Художник І. С. Ткаченко (з нагоди 65-ї річниці життя) // Рад. село. 1977, 19 листоп.;
2. Карпинская-Романюк Л. Л. Из козацкого рода. Творческая судьба Ивана Ткаченко // Порцеляна. 2018. № 3;
3. Її ж. Український фарфор ХХ століття Коростенського фарфорового заводу. К., 2023.

[Л. Л. Карпінська-Романюк](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Ткаченко Іван Савелійович / Л. Л. Карпінська-Романюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-881742>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).